

vátâ¹ yá ânu-jâvarâḥ, sám-ṛiddhyai || 4 || evá, nír, ágram, etásya, catvāri ca || 4 ||

2, 3, 14, 4-6. — K. 11, 4. — suvargam iti suvah-gam — dānakāmā iti dānā-kāmāḥ | me — asmai | prajā iti pra-jāḥ — svasti | janatām — ānushūkam ity ānu-sūkam — parīti | anayat — samānānām | parīti | nayati — bārhaspatyam — bṛihaspatim.

5. prajā-pates trāyas-triṣṭad duhitāra āsan, tāḥ só-
māya rājne 'dadāt, tāsāṃ rohiṇīm ūpai 't, tā īrshyantīḥ
pūnar agachan, tā ānv ait, tāḥ pūnar ayācata, tā asmai
nā pūnar adadāt, sò 'bravīd: ṛitām amīshva yāthā samāvaca-
chá¹ ūpai-'shyāmy ātha te pūnar dāsyāmī 'ti, sā ṛitām
āmīt, tā asmai pūnar adadāt, tāsāṃ rohiṇīm evó 'pa || 1 ||
ait, tām yākshma ārchad; rājānam yākshma ārad iti tát
rāja-yakshmāsya jānma yāt pāpīyān abhavat tát pāpa-
-yakshmāsya yāj jāyābhyó 'vindat táj jāyényasya², yá
evām etéshām yākshmānām jānma véda naí 'nam eté yá-
kshmā vindanti; sā etá evá namasyānn² ūpā 'dhāvat, tā
abruvan: váram vṛiṇāmahai samāvaca-chá¹ evá na ūpā 'ya
iti, tásmā etām || 2 || ādityām carúm nír avapan, ténai
'vai 'nam pāpāt srāmād amuñcan | yāḥ pāpayakshmā-grī-
hītaḥ syāt tásmā etām ādityām carúm nír vaped, ādityān
evá svéna bhāga-dhéyenó 'pa dhāvati, tá evai 'nam pāpāt
srāmān muñcanty | amā-vāsyāyām nír vaped, amúm evai
'nam ā-pyāyamānam ānv ā pyāyayati; návo-navo bha-
vati jāyamāna iti puro-'nuvākýā³ bhavaty āyur evá
'smin táyā dadhāti, yām ādityā aṃśúm ā-pyāyáyantī

5. rājanyakshmagrihītasyeshtīḥ (2, 4, 14). ¹ 0vacha ACD. ² ohne avagraha. ³ diese hiesige direkte Aufführung der puronuvākýā und yājýā (vgl. II, 4, 14, 1) ist ein weiterer Beweis für die sekundäre Zuthat der yājýā-Abschnitte (s. note zu I, 5, 5, 2. II, 2, 12, 1). ⁴ zum Accent s. schol. zu P. 10, 10.